

ningslove, hvor den er brugt for at betegne Tillægssummernes Charakter — er tilstrækkelig klar til at vise, at det er Meningen med den at tilintetgjøre den ligefremme Anvendelse af Reglen i det andet og tredie Punktum af § 9, som efter min Mening er bestemt og correct nok, og som maatte blive at følge. Heller ikke er jeg ret paa det Rene med, hvad den ærede Taler meente med den af ham gjorte Forffjel mellem „forholdsvis“ og „forholdsmæssig“. Hvad enten man siger „forholdsvis“ eller „forholdsmæssig“, kommer det efter min Mening ud paa det. Resultatet bliver dog, at det vil blive afhængigt af Bevillingerne i Finantsloven, hvor stort det foreslaaede forholdsvise Tillæg skal være. Men saa seer jeg virkelig ikke, hvad der skal opnaaes ved Forslaget. Man hæver kun ved en saadan Tilføielse de specielle Love, som nu give Bestemmelser om Størrelsen af de Beløb, der ville være at optage i de aarlige Finantslove. — Det ærede Medlem gjorde en Indsigelse mod, at jeg havde sagt, at det aldrig havde været Tanken med § 9 at gjøre nogen Forandring i Bestemmelserne om de runde Summer, og han henviste i saa Henseende til, hvad der var foregaaet ifjor ved 2den Behandling af Forslaget til den almindelige Lønningslov i det andet Thing, idet han tilføiede, at han havde læst dette. Ja, jeg maa dertil bemærke, at ogsaa jeg har læst det, men at jeg ikke deri har kunnet finde nogensomhest Bekræftelse paa, hvad det ærede Medlem yttrede om, at der var passeret dengang. Jeg indrømmer naturligvis meget gerne, at det har været Tanken at høre alle Lønningsstillæg efter Sædomsfrivning. Men det er ogsaa skeet, thi Tillægene efter de runde Summer ere, som sagt, ikke Lønningsstillæg efter Sædomsfrivning. At man derimod har villet give de enkelte Mænd, som lønnes gennem de runde Summer, en Forhøielse, tror jeg ikke, at han skal kunne paa-vise har været den absolute Mening. Hvad der passerede ifjor i det andet Thing, var, at et Medlem af Udvalget sammesteds stillede Forslag om at fastholde Sædtillæget for enkelte mindre Lønninger, og at et andet Medlem af Udvalget — det var et yngre Medlem af Rigsdagen, der ikke har været med til at votere de tid-

ligere Lønningslove — saa i sin Critik af det nysnævnte Forslag fremkom med den Tanke, som den ærede Forslagsstiller nu har benyttet. Jeg veed ikke, om den ærede Forslagsstiller har læst hele den omtalte Forhandling igjennem; han vilde isaafald have seet, at baade den omtalte Forslagsstiller gjorde Indvendinger mod denne Betragtning, og at navnlig ogsaa en Mand, der er gammel i det andet Thing, og som har haft betydelig Indflydelse paa alle vore Lønningslove, gjorde alvorlig Indsigelse mod de Ytringer, der vare fremkomne fra det Medlem, der, som sagt, først havde tilladt sig at kritisere hiint Forslag, idet han udtrykkelig fremhævede, at Lønningsstillægene gennem de runde Summer ikke vare Tillæg efter Sædomsfrivning, men vare stillede til Ministerens Disposition. — Hvad det Argument angaaer, som det ærede Medlem søgte at uddrage af Loven af 12te Januar 1858, da forekommer det mig, at det allerede er betegnende, at det foreliggende Lovforslags § 9 kun nævner § 1 i Loven af 1858, idet § 9 netop derved hentyder til den Adskillelse, som jeg ogsaa nu søger at hævde ved Bedømmelsen af hele dette Forhold, en Adskillelse, ifølge hvilken Beregningen af Lønningsstillæg efter Sæd ikke er anvendelig paa de Summer, der betragtes som Honorarer, eller som ere indbefattede under de runde Summer, der ere stillede til Ministerens Raadighed. Der er derved saa tydelig og klart som nogetsteds i Lønningslovene udtalt den legale Forffjel, der er mellem de tvende Arter af Lønningsstillæg, og jeg hævder derfor fremdeles, at § 9 i Forslaget til den almindelige Lønningslov kun har Hensyn til den første Art af disse. — Naar det ærede Medlem endelig kom tilbage til, at Ministeren efter § 9 vilde mangle Bemyndigelse til at udbetale noget Sædtillæg, da lad mig for det Første sige, at den af mig oftere omtalte og hævdede Forffjellighed mellem de omtalte tvende Arter af Lønningsstillæg ogsaa hidtil har gjort sig gjældende i Administrationen, idet Finantsministeren aldrig har anseet sig hveken for forpligtet eller for berettiget til at gjøre nogen Indsigelse mod de Dpgivelser, som med Hensyn til Anvendelsen af de runde Summer ere komne fra de enkelte Ministerier, hvorimod han natur-